

Dosarul nr. 2ra-1052/22
2-20145084-01-2ra-03082022

Prima instanță - (Judecătoria Orhei, sediul central) jud. E. Ciubotaru
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud. M. Guzun, V. Buhanaci, V. Sîrbu

ÎNCHEIERE

5 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Nano Decor”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Pîslaru împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Nano Decor”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței, cu privire la apărarea dreptului consumatorului,

împotriva deciziei din 6 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 18 noiembrie 2020, Sergiu Pîslaru a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Nano Decor”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței, solicitând obligarea SRL „Nano Decor” de a aduce produsul „Covor de piatră Via Rustic” zonal, cu suprafața de 141 m², la conformitate gratuit, prin înlocuirea integrală a acestuia în termenii stabiliți de legislația în vigoare.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 21 august 2017, între SRL „Nano Decor”, în calitate de prestator și dumnealui, în calitate de beneficiar, a fost încheiat contractul de prestări servicii nr. 32/17, prin care pârâta s-a obligat să efectueze lucrări de reparație a pardoselii prin aplicarea sistemului „Covor de piatră Via Rustic”, pe o suprafață totală de 150 m², iar beneficiarul s-a obligat să primească rezultatul lucrărilor și să achite în întregime suma acestora în mărime de 5 250 de euro, conform actului de primire-predare, conform anexei nr.1 din 21 august 2017.

Potrivit actului adițional al contractului nr. 32/17 din 21 august 2017, încheiat la 29 mai 2018, a fost modificată suprafața totală de aplicare a sistemului „Covor de piatră Via Rustic”, fiind micșorată suprafața de la 150 m², la 141 m².

La fel, prestatorul s-a obligat să efectueze din cont propriu, lucrările de rețușare a sistemului „Covor de piatră Via Rustic” zonal, conform schiței-foto, pe o

suprafață de aproximativ 40 m², iar beneficiarul s-a obligat să primească rezultatul lucrărilor și să semneze actul de primire-predare.

Prin urmare, produsul „Covor de piatră model Via Rustic” a fost recepționat la 23 noiembrie 2017, în baza actului de prestare a serviciilor nr. 23/17.

Potrivit actului de prestare a serviciilor nr. 23/17 din 23 noiembrie 2017, ținând cont de faptul că a fost micșorată suprafața de aplicare a sistemului/covor de piatră „Via Rustic”, a fost modificat și prețul, în sensul micșorării, fiind obligat să achite pentru serviciile prestate doar suma de 4 935 de euro.

Această obligație a fost executată în totalitate, fapt confirmat prin chitanțele de plată cu nr.37420 din 21 august 2017 și nr.0304 din 3 aprilie 2017 (prestatorul nu a eliberat în acest sens un bon fiscal, conform prevederilor legislației în vigoare).

Reclamantul a menționat că și-a onorat toate obligațiile contractuale ce țin de asigurarea condițiilor și utilitățile pentru buna desfășurare a lucrărilor (spațiu încălzit pentru păstrarea materiei prime, precum și întreaga suprafață de lucru, curent electric, lumina, sursa de apă pentru igiena lucrărilor), precum și obligația contractuală privind achitarea costului serviciilor prestate, însă ulterior a constatat apariția fisurilor și bulelor de aer pe suprafața superioară și exfolierea produsului executat de către pârât, ceea ce creează un disconfort vizual și de utilitate.

Consideră că aceste neconformități sunt urmare a executării lucrărilor necalitative, sau a executării lor într-o perioadă cu temperaturi vitrege pentru acestea (în medie, duceau la scăderea per zi, la temperaturi negative).

A indicat că potrivit clauzelor contractuale, prestatorul garantează că lucrarea va avea calitățile declarate și va corespunde reglementărilor tehnice în vigoare și standardelor moldovenești timp de 10 ani, însă cu părere de rău, durata de supraviețuire a acestui produs este mult mai mică decât cea invocată în contract.

În aceste condiții, în prezența neconformității calității produsului final, cu cea indicată în clauzele contractuale, a înaintat pretenții privind neconformitatea calității produsului final, prestat de pârâtă, cu calitatea invocată în clauzele contractuale, dar pretenția nu a fost reclamată.

Prin hotărârea din 25 octombrie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Pîslaru împotriva SRL „Nano Decor”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței, cu privire la apărarea dreptului consumatorului.

S-a obligat SRL „Nano Decor”, în termen de 14 zile, să remedieze gratuit, deficiențele apărute în urma efectuării lucrărilor de reparație a pardoselii prin aplicarea sistemului „Covor de Piatră via Rustic”, pe o suprafață de 141 m², ce a reprezentat obiectul contractului de prestări servicii nr. 32/17 din 21 august 2017, încheiat între SRL „Nano Decor” și Sergiu Pîslaru.

S-a încasat din contul SRL „Nano Decor”, în beneficiul Statului, taxa de stat în cuantum de 100 lei.

În rest, pretențiile s-au respins ca fiind neîntemeiate.

La 5 noiembrie 2021, SRL „Nano Decor” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea ei și respingerea acțiunii reclamantului Sergiu Pîslaru.

Prin decizia din 6 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de SRL „Nano Decor” și s-a menținut hotărârea din 25 octombrie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul central.

În motivarea deciziei emise, Colegiul instanței de apel, în opinie majoritară, a conchis că soluția instanței de fond este una corectă, întemeiată și fondată, iar cererea de apel este formală, declarată din simplul dezacord cu soluția instanței de fond.

În context, a reținut că este întemeiată constatarea primei instanțe că, ansamblul probelor și circumstanțelor elucidate, denotă cu certitudine asupra faptului că viciile invocate periclitează folosirea bunului conform destinației de către Sergiu Pîslaru, care complînge deficiențe la covorul din piatră și o asemenea acțiune este suficientă pentru ca SRL „Nano Decor” să întreprindă măsurile necesare pentru readucerea produsului la conformitate.

A menționat că SRL „Nano Decor” a fost obligat potrivit acțiunii de a remedia, pe cheltuiala sa, deficiențele și nu de a înlocui integral covorului de piatră „Via Rustic” executat beneficiarului Sergiu Pîslaru, dat fiind faptul că apariția fisurilor și bulelor de aer pe suprafața superioară și exfolierea produsului, nu reprezintă vicii care, în mod evident, nu pot fi reparate.

La fel, instanța de apel a respins argumentele SRL „Nano Decor” că litigiul respectiv nu cade sub prisma Legii privind protecția consumatorilor, acesta fiind raport juridic de antrepriză, dat fiind faptul că instanței nu i-au fost prezentate careva probe cu referire la faptul că serviciul prestat de către pârât este legat de activitatea de întreprinzător sau profesională a reclamantului și că în acest sens acesta nu este în drept de a pretinde repararea gratuită a obiectului prevăzut potrivit contractului prin prisma acestor dispoziții legale, iar introducerea dispozițiilor cu privire la antrepriză nicidecum nu exclude aplicabilitatea legislației ce reglementează raporturile de consum.

La 14 iulie 2022, SRL „Nano Decor” a declarat recurs împotriva deciziei din 6 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului, a invocat că în instanța de fond, cauza a fost examinată în lipsa reprezentantului SRL „Nano Decor”. Compania nu a fost legal citată la adresa sediului ei - adresa juridică, prin ce s-a admis o încălcare a drepturilor procedurale prevăzute de lege în special dreptul la un proces echitabil, deoarece compania a fost lipsită de posibilitatea de a prezenta poziția în privința acțiunii civile depuse de intimat.

A menționat că a invocat acest motiv și temei de casare a hotărârii instanței de fond și în apelul depus, însă instanța de apel a tratat aceste argumente și motive ca fiind irelevante și neîntemeiate.

La fel, a susținut că instanța de fond și de apel, în privința argumentelor și motivelor invocate de SRL „Nano-Decor”, incorect a constatat circumstanțele de fapt ale cauzei, incorect a constatat raporturile juridice material litigioase stabilite între părțile litigiului și incorect a aplicat legea materială și procesuală aplicabilă acestor raporturi juridice material litigioase și a dat o apreciere incorectă și neobiectivă tuturor probelor prezentate de părți în sprijinul poziției sale existente în materialele pricinii civile.

Astfel consideră că afirmațiile reclamantului invocate în cererea de chemare în judecată nu se confirmă prin careva mijloc de probă.

Reclamantul nu a confirmat prin înscrisuri probatorii anexate la acțiunea civilă toate circumstanțele de fapt invocate drept temei a pretențiilor sale din acțiunea

civilă, inclusiv la capitolul că serviciile prestate SRL „Nano Decor” conform contractului de prestări servicii încheiat între părțile contractuale și a litigiului, nu sunt conforme cu cerințele calității pentru astfel de servicii, că sunt necalitativ executate și există necesitate în o anumită remediere a ceva concret la obiectul serviciilor prestate.

Sergiu Pîslaru nu a anexat la acțiunea sa civilă careva înscrisuri probatorii prin care s-ar fi confirmat circumstanțele de fapt invocate drept temei al pretențiilor către SRL „Nano Decor”.

SRL „Nano Decor” consideră că serviciile prestate și obiectul executat și transmis reclamantului Sergiu Pîslaru au fost executate calitativ, aceste servicii prestate și obiect executat nu a avut nici un viciu material ascuns, iar anumite pretinse deficiențe invocate de reclamantul intimat nu se datorează încălcării de către companie a regulilor de efectuare și/sau executare calitativă a lucrărilor executate sau serviciilor prestate, ci se pot datora anume locului sau caracteristicilor locului de pământ pe care au fost executate aceste lucrări sau prestate aceste servicii, precum și poate fi datorată și încălcării de către reclamant a regulilor de exploatare a obiectului executat de către SRL „Nano Decor”.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată companiei recurente la 28 iunie 2022, prin intermediul poștei terestre (f.d.132), însă dovada legală de recepționare a deciziei lipsește.

Din acest motiv, Colegiul consideră că recursul depus la 14 iulie 2022, este declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Copia cererii de recurs a fost expediată intimaților la 3 august 2022.

Prin referința depusă la 6 septembrie 2022, intimatul Sergiu Pîslaru a solicitat respingerea recursului.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Nano Decor”, nu se încadrează în temeiurile

prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată „Nano Decor”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh